

Sygn. akt IV Kp 281/16

Prokuratura Rejonowa w Rudzie Śląskiej – sygn. akt 1 Ds 488/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w Wydziale IV Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Kempieńska-Krawczyk

Protokolant: Klaudia Piecha

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu zażalenia **M. B. (1)**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej z dnia 19 października 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., 618 § 1 pkt 11 k.p.k.

p o s t a n a w i a

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej z dnia 19 października 2015 r. o odmowie wszczęcia śledztwa;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. (2) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) + 23% podatku VAT, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej zawiadamiającemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 1 września 2015 r. M. B. (1) dokonał zawiadomienia o dokonaniu przeciwko niemu szeregu przestępstw z art. 156, 157, 207, 231, 239, 258, 271 k.k. przez prokuratorów wskazanych jednostek Prokuratury oraz sędziów jednego z sądów rejonowych w okręgu (...).

Rozpoznając zawiadomienie prokurator Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej postanowieniem z dnia 19 października 2015 r. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. W uzasadnieniu podniósł, że zawiadomienie nie zawiera podstaw faktycznych ani wskazania dowodów, które mogłyby uzasadniać podejrzenie popełnienia wymienionych przestępstw. Analiza akt sprawy pozwala wnosić, że podejrzewani prokuratorzy i sędziowie wypełniali li tylko swoje ustawowe obowiązki i w żaden sposób nie działali na szkodę zawiadamiającego.

Pismem z dnia 30 października 2015 r. M. B. (1) zaskarżył powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie. Dodatkowo wniósł o wszczęcie śledztwa przeciwko prokuratorowi – referentowi rozpoznającemu niniejszą sprawę, jak również o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania i zadośćuczynienia od Skarbu Państwa, prokuratorów i sędziów oraz o wyznaczenie adwokata (co nastąpiło zarządzeniem z dnia 24 marca 2016 r. k. 45).

Sąd zważył co następuje.

Zażalenie zawiadamiającego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 303 k.p.k. postanowienie o wszczęciu śledztwa wydaje się, jeśli zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa. A zatem, dla wszczęcia śledztwa, konieczne jest nie tylko zaistnienie podejrzenia (które jest czymś więcej niż jedynie przypuszczeniem – por. T. H. Grzegorzcyk, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Zakamycze 2003, komentarz do art. 303), ale również należyte uzasadnienie tego podejrzenia.

Tymczasem, jak całkowicie trafnie wskazał prokurator, przedmiotowe zawiadomienie nie zawiera wskazania żadnych okoliczności, które takie podejrzenie mogłyby uzasadniać, co więcej, wskazania takich okoliczności nie zawiera również rozpoznawane zażalenie. Zawiadamiający w przypadku obu tych pism ograniczył się do wskazania podmiotów, wobec których domaga się wszczęcia postępowania i wymienienia artykułów Kodeksu, których to postępowanie miałyby dotyczyć.

W tej sytuacji należało w pełni zgodzić się z zaskarżonym rozstrzygnięciem prokuratora, że prokuratorzy i sędziowie wskazani przez zawiadamiającego w każdym wypadku działali w ramach przysługujących im uprawnień i obowiązków, w prawidłowy sposób je wypełniając. Sąd nie doszukał się by podejmowane przez nich działania były ukierunkowane na szkodzenie M. B. (1). Przedmiotowe zażalenie należało uznać za bezzasadne.

Koszty pomocy prawnej udzielonej zawiadamiającemu z urzędu zostały określone w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (które na mocy przepisów intertemporalnych nowego rozporządzenia w tej materii znajdują zastosowanie do niniejszej sprawy). Przepisy tego rozporządzenia nie przewidują wynagrodzenia za reprezentowanie pokrzywdzonego w toku postępowania zażaleniowego na etapie przed wszczęciem śledztwa w sprawie, a zatem sąd przyjął stawkę najbardziej adekwatną, kierując się treścią § 5 rozporządzenia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.